

dobrog i drugarskog odnosa ovih dvaju društava. Prilikom izgradnje »Udičarsko-turističkog doma«, društva u Gornjem gradu, članovi donjogradskog društva, osim što su dobrovoljnim radom učestvovali na toj izgradnji, dali su i novčanu pomoć. Na skupštini donjogradskog društva zamoljen je predsjednik gornjogradskog društva da bude i »dobni« predsjednik skupštine.

Međutim i pored ovako drugarskih odnosa i zajedničkih akcija, možemo reći da je društvo u Gornjem gradu preuzelo veće obaveze i da je uložilo više napora za unapređenje svoga društva i uzdržavanje svojih članova. Istina je, da je društvo u Gornjem gradu brojnije, ali su i obaveze srazmjerno broju članstva veće, a i uspjeh je veći. U kratkim crtama iznijet ću rad godišnje skupštine u Gornjem gradu i obaveze koje su preuzete u ovoj godini.

Ako znamo da društvo broji preko 600 članova (na što ću se još u nastavku osvrnuti) a da je skupštini prisustvovalo preko 300 članova, možemo odmah pretpostaviti da je rad skupštine bio dobar i da je diskusija bila vrlo živa. Izvještaji su vrlo pažljivo saslušani. Izvještaj tajnika obradio je sve točke plana rada iz 1950. a naročito se detaljno osvrnuo na »kontrolu mriješta i ribolovaca« i »izgradnju domova«. Čuvanje voda obavljali su osim stalnih čuvara još 7 izabраниh članova, koji su imali posebna ovlaštenja za to. Osim toga organizirane su i »leteće patrole« t. j. iznenadni obilasci voda od pojedinih grupa članova. Nije bilo niti jednog težeg prekršaja športskog ribolova od strane članova društva.

Na početku sam već naglasio da između ova dva društva postoji razlika u načinu ribolova. Dok je kod članova gornjogradskog društva glavni alat za ribolov udica i štap, dotle je kod Donjogradana glavni alat mreža »sačmarica«, »rogač« i »križak«.

Mi športaši propagiramo športski način ribolova uglavnom udicom i štapom, dok mreže smatramo kao alat za profesionalne ribare. Moram priznati da nisam u dovoljnoj mjeri bio upoznat načinom lova sa mrežom zvanom »rogač« pa kada su mi objasnili kako se lovi priznajem, da je vrlo interesantan, a vjerujem da će neko iz ovog društva objasniti preko našeg lista kako se lovi ovom mrežom. Međutim teško je objasniti i braniti sačmaricu i križak kao alat za športski lov, pa bi bilo dobro da se i o tome malo više piše, to više što zasada ovaj alat ne spada u alat za športski ribolov.

Na kraju bi htio ukazati na jedan propust ovih društava. U neposrednoj blizini Osijeka u mjestima Bolman i Erdut trebalo se je osnovati športsko-ribolovno društvo, međutim društva u Osijeku nisu pružila svu potrebnu pomoć i društva još nisu osnovana. Osijek kao centar športskog ribarstva za taj dio N. R. Hrvatske mora u svako doba pomoći akciju bilo kojeg manjeg mjesta u cilju uzdizanja športskog ribolova i ribarstva kao grane privrede.

V. MAJORINC

ZAŠTO NEMAMO RIBE U RIJECI DRAVI

U rijeci Dravi bilo je, prije 40—50 godina, toliko ribe da nije bilo za nju prode, nego smo je morali soliti i sušiti i takovu slati na tržište. Danas smo, međutim, sretni da ulovimo u Dravi kojeg smuda, soma, šarana ili drugu ribu. Ukoliko se još u Dravi lovi, to je samo bijela riba u malim količinama.

Evo, zašto je to tako. Prije 50 godina bila je rijeka Drava vezana ritovima s lijeve i desne obale rijeke, pa se tu mrijestio smud, som, šaran i ostala riba. Po opadanju rijeke riba je dolazila u Dravu kao mlad od 50—100 gr, tu se dalje razvijala i tako je bilo u izobilju

to športski načinom i štapom, alat za priznati da nije upoznat načinom »rogač« kako se lovi interesantan, a ovog društva kako se lovi teško je objasniti križak kao bi bilo dobro: piše, to više nada u alat za

ti na jedan neposrednoj na Bolman i rati športskom društvu u potrebnu potrošenu. Osijek arstva za taj u svako doba ranjeg mjesta: ribolova i ede.

IAJORINC

U RIBE U DRAVI

prije 40—50 godina bilo za nju i soliti i sušiti. Danas smo, imo u Dravi i na drugu ruku, svi lovi, to je u količinama. Prije 50 godina ritarstva i ritarstva, pa se tu i ostala riba. I prije dolazila u 100 gr, tu se i lo u izobilju

ribe. Športaši i ribari lovili su ribu, ali je nije nikad ponestalo, jer je u rijeci bila u dovoljnim količinama.

Danas mnogo uništavaju ribu i tvornice time što puštaju otrovne otpatke u rijeke. I pored toga mi bi opet morali imati ribu u tim rijekama, kad bi se posvetila dovoljna pažnja slatkovodnom ribarstvu. Smatram da nasadiivanje mlada šarana ili smuđa ne bi mnogo koristilo, jer riba ne bi napredovala u tekućoj vodi. Stoga uspjeh ne bi bio nikakav ili vrlo malen, a cijeli trud oko nasadiivanja ne bi koristio ni ribarima, a ni športašima.

Da dođemo opet do ribe u većim količinama, preporučio bih slijedeće: s lijeve i desne strane Drave trebalo bi, po mogućnosti, da se iskopaju kanali, tako da imaju spoj sa rijekom, kada bude niska. Ulazi se ne bi smjeli nikad zatvarati, kad rijeka naraste, tako da bi se riba mrijestila u tim kanalima ili barama, a kad voda opadne imala bi slobodan prolaz u rijeku već kao mlad od 50—100 gr.

Kao primjer mogao bih navesti u Osijeku tzv. »Borovo«, gdje postoji rukav, koji bi se mogao lako iskopati. Taj rad bio bi moguć na dobrovoljnoj bazi, a narodne vlasti pomogle bi nam bagerima. Tako bi opet mogli doći do ribe u većoj količini za tržište, a tako isto na zadovoljstvo ribara i športaša.

Takove kanale trebalo bi sprovesti niz cijelu rijeku Dravu i Dunav.

ŽIVKOVIĆ MILAN

član ribarskog društva »Drava«
Osijek

Na ovaj članak odgovaramo slijedeće: jedeće:

U članku je ispravno ustanovljeno da količina ribe u Dravi u zadnjim godinama opada, ali to nije slučaj samo u Dravi nego u svim velikim i malim rijekama Evrope. Glavni razlog osim onečišćavanja vode industrijskim otpacima leži u reguliranju rijeka, koji se naročito kod

nas u zadnjim godinama provodi u najširim razmjerima. Međutim nije samo bitno što se riba mogla mrijestiti u velikom poplavnom području, kojega danas više nema, nego je važno i to što je riba u poplavnom području našla mnogo hrane koju danas više ne može naći u koritu rijeka. Spajanje bivših rukava sa koritom rijeka imalo bi kratkotrajan karakter, jer sve te bare i rukavi potpali bi u kratko vrijeme pod regulaciju. Ne preostaje prema tome drugo nego da se pravilnim poribljavanjem održi brojno stanje riba u rijekama, što se danas i čini.

BLOKIRANE ZALIHE UZGOJNE PLEMENITE RIBE

Za nasadiivanje ribnjaka i otvorenih voda pojedina državna ribnjačarstva uzgojila su znatne količine plemenite ribe, koja će se upotrebiti ovoga proljeća kao rasplodna ili uzgojna riba na teritoriju NRH, i ostalih narodnih republika. Međutim na nekim ribnjacima oboljela je riba od zarazne vodene trbušne bolesti, dok negdje zasada još nema očitih vanjskih znakova oboljenja, ali postoji sumnja, dok nekoji ribnjaci nisu uopće ovom bolešću zaraženi, a riba je na njima apsolutno zdrava. Sa ovih ribnjaka može se riba otpremati i nasadivati bez opasnosti daljega širenja zaraze, uz garanciju, da neće nasad oboljeti i uginuti.

Da bi se izvršila na vrijeme pravilna raspodjela ribe za nasad, i samo zdrava riba otpremala i upotrebljavala za uzgoj, Ministarstva ribarstva NRH blokiralo je sve viškove uzgojne i rasplodne ribe na ribnjacima NRH. Interesenti za nabavu nasadne plemenite ribe treba da se već sada obrate Ministarstvu ribarstva NRH za dodjelu uzgojne ribe. Isporuku nasadne ribe izvršavati će pojedina poduzeća za uzgoj šarana na koncu mj. ožujka i na početku mj. travnja.